

הלסו 23 שנה מאז נכתבו דברים אלה.
המדינה לא עשתה כלום. מה קרה לקרנו של
המשפט במדינה? הציצו בעיתון המונח על
שולחנכם.

חיים כהן פרש מתפקידו השיפוטי, אך לא
מעמדותיו. הוא אף הקצין בהן. העולם והיהדות
העולמית זוכים עכשיו למסר חדש מירושלים,
שבא מפיו: הקץ לרדיפת הנאצים! אין לשפוט
עוד את אנשי נירנברג. החוקים הקיימים לא
זו בלבד שאינם מאפשרים להרשיע אותם
אלא אסילו להאשימם.

אי-אפשר, הוא מסביר, להסתמך כיום על
עדויות מלפני ארבעים שנה. כלומר, החוק
האמיתי מתנה את זיכויו של הפושע בהשמדת
העדות, ובמיוחד העדים. אין עדות – אין
משפט. והיה מחננו קרוש. אנחנו לא
מדינת-הלכה.

וכאן מגיעה מדינת החוק לאחד המראות
המדהימים בתולדותיה, ואולי גם בתולדות
האומה: קטיגורו של ישראל מוכן להיות
סניגורו של איוואן. כקטיגורו של ישראל הוא
היה שופט. כסניגורו של איוואן הוא יהיה
פרקליט.

וזה לא רק מראה כהן. זה גם מראה
המדינה. בסדר העבודה של מוסף יום-כיפור
מתואר מראה הכוהן הגדול, בצאתו מקודש
הקודשים, ב־22 תיאורים. נסתפק כאן בשלושה:
כשרי צבאות בראש עס־קודש – מראה כוהן;
כשושנת גן בין החוחים – מראה כוהן; כתבנית
עש כסיל וכימה מתימן – מראה כוהן.
אתם יכולים למחוק את המראה, שאינו
נראה לכם מדוייק.

כי פני הדור כפני המראה המדוייק.